

Sygn. akt II K 436/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Okręgowej Warszawa - Praga w Warszawie Aleksandry Sroczyńskiej

po rozpoznaniu dnia 16 kwietnia 2014 r. , 29 maja 2014 r., 22 sierpnia 2014 r., 03 października 2014 r. , 20 października 2014 r. , 26 listopada 2014 r. , 05 grudnia 2014 r. , 04 lutego 2015 r. , 13 lutego 2015 r. , 24 marca 2015 r. , 09 kwietnia 2015 r. , 13 maja 2015 r. , 26 czerwca 2015 r. , 07 września 2015 r. i 16 października 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. S. S., syna K. i D. z d. C., ur. (...) w W.,
2. P. Ś., syna W. i M. z d. T. , ur. (...) w N.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością N. a W., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. R. kierującego pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 100 zł od M. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

II. w dniu 3.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością J. a S., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej W. O. kierującego pojazdem marki L. o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od W. O., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

a ponadto, S. S.,

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej R. R. kierującego pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od R. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

IV. w dniu 23.12.2011 r. w miejscowości J., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej P. K. kierującego pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 zł od P. K., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

V. w dniu 19.01.2012 r. w miejscowości C., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. D. (1) kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od M. D. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VI. w dniu 30.04.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej L. G. kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od L. G., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VII. w dniu 04.02.2012 r. na trasie nr (...) w powiecie (...), woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej A. J. (1) kierującego pojazdem marki F. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 150 lub 200 zł od A. J. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VIII. w dniu 31.05.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną funkcjonariusza (...) L. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej K. B. kierującego pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, usiłował przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k.

1. Oskarżonego S. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I zarzutów ;
2. Oskarżonego P. Ś. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I zarzutów ;
3. Oskarżonego S. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II zarzutów ;
4. Oskarżonego P. Ś. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II zarzutów ;
5. Oskarżonego S. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV zarzutów ;
6. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
7. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. V zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
8. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VI zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
9. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VII zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
10. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VIII zarzutów i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
11. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 6 , 7 , 8 , 9 i 10 wyroku i wymierza oskarżonemu S. S. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
12. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej w pkt. 11 wyroku wobec oskarżonego S. S. łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
13. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec skazania za czyny z pkt. 6-10 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego S. S. w łącznej kwocie 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych ;
14. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. wobec skazania za czyny z pkt. 6-10 wyroku orzeka wobec oskarżonego S. S. zakaz wykonywania zawodów związanych z bezpieczeństwem publicznym na okres 5 (pięciu) lat ;

15. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 414-416) pod poz. 1-4 i 17, 18, 20 i 24 przez pozostawienie ich w aktach sprawy ;

16. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. S. całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

17. Na podstawie art. 632 k.p.k. zasądza od Skarb Państwa na rzecz oskarżonego P. Ś. kwotę 1896 zł (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt sześć złote) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu;

18. Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania odnośnie oskarżonego P. Ś. ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 436/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.01.2012 r. oskarżeni P. Ś. i S. S. – funkcjonariusze policji z (...) w L. pełnili służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...). Między godzina 19:00 – 20:00 oskarżony S. S. zatrzymał na drodze nr (...) pomiędzy W. a N. do kontroli drogowej samochód marki M. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. R. , którego pasażerem był W. S. (1) . Powodem zatrzymania tego samochodu do kontroli drogowej był fakt przekroczenia prędkości dozwolonej w tym miejscu przez M. R. . Po zatrzymaniu M. R. podszedł do radiowozu przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Następnie obaj wsiedli do radiowozu . Podczas kontroli dokumentów M. R. poprosił o ukaranie go mandatem w niższej wysokości . Oskarżony S. S. zapytał „na ile jest przygotowany” , a M. R. stwierdził iż nie ma przy sobie dużej ilości pieniędzy i zadzwonił do znajdującego się w samochodzie M. W. S. (1) zapytaniem czy może pożyczyć mu kwotę 100 zł. Oskarżony S. S. polecił M. R. by pojechał na znajdujący się kilkaset metrów dalej przystanek autobusowy. W tym czasie oskarżony P. Ś. przeprowadzał kontrolę drogową samochodu L. (...) i nie mógł słyszeć rozmowy pomiędzy oskarżonym S. S. a M. R.. Następnie M. R. odjechał i zatrzymał się na oddalonym o kilkaset metrów przystanku autobusowym . Po pewnym czasie obok jego samochodu zatrzymał się radiowóz oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) którego kierowca oskarżony S. S. gestem polecił mu odjechać . Podczas tego zdarzenia świadek M. R. nie wręczył oskarżonemu S. S. żadnej korzyści majątkowej .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka M. R. w dniu 25 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 176) .

W dniu 03 stycznia 2012 r. oskarżeni P. Ś. i S. S. – funkcjonariusze policji z (...) w L. pełnili służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...). Na trasie pomiędzy miejscowością J. a S., woj. (...) w miejscowości Z. oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki L. o nr rej. (...) kierowany przez W. O. . Podczas tej kontroli W. O. nie został sprawdzony w systemie i kontrola zakończyła się bardzo szybko. Podczas tej kontroli drogowej W. O. nie wręczył kontrolującym go policjantom żadnej korzyści majątkowej.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka W. O. w dniu 03 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 128-129) .

W dniu 25.01.2012 r. oskarżeni P. Ś. i S. S. – funkcjonariusze policji z (...) w L. pełnili służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...). Na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem obowiązującej na tym odcinku drogi prędkości samochód marki T. (...) o nr rej. (...) kierowany przez R. R. . Po zatrzymaniu R. R. podszedł do radiowozu przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Następnie obaj wsiedli do radiowozu , gdzie oskarżony S. S. poinformował R. R. o wysokości mandatu karnego i

ilości naliczonych punktów karnych . Podczas rozmowy z R. R. oskarżony S. S. poinformował go iż tą sprawę można załatwić inaczej. Wtedy R. R. wyjął z portfela banknot 50 zł lub 100 zł , który pokazał oskarżonemu S. S. a ten odtworzył podłokietnik w radiowozie , gdzie R. R. włożył ten banknot . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła . Podczas tej kontroli drogowej R. R. nie był badany przez oskarżonego S. S. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . W tym czasie oskarżony P. Ś. przeprowadzał kontrolę drogową samochodu F. (...) i nie mógł być świadkiem przedmiotowego zdarzenia .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka R. R. w dniu 25 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 173) .

W dniu 23 grudnia 2011 r. oskarżony S. S. – funkcjonariusz policji z (...) w L. pełnił służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) . W miejscowości J. woj. (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki O. (...) o nr rej. (...) kierowany przez P. K. . Powodem tej kontroli był fakt iż P. K. przekroczył obowiązującą na tym odcinku drogi prędkość podczas wykonywania manewru wyprzedzania . Podczas tej kontroli drogowej P. K. nie wręczył kontrolującemu go policjantowi żadnej korzyści majątkowej.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka P. K. w dniu 23 grudnia 2011 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 108) .

W dniu 19 stycznia 2012 r. oskarżony S. S. – funkcjonariusz policji z (...) w L. pełnił służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) . W miejscowości C. , woj. (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem obowiązującej na tym odcinku drogi prędkości samochód marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. D. (2) . Po zatrzymaniu M. D. (2) podszedł do radiowozu przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Następnie obaj wsiedli do radiowozu , gdzie oskarżony S. S. poinformował M. D. (2) o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Podczas rozmowy z M. D. (2) oskarżony S. S. zasugerował iż tą sprawę można załatwić inaczej. Wtedy M. D. (2) wyjął z portfela banknot 50 zł lub 100 zł , który pokazał oskarżonemu S. S. , a następnie ten banknot położył na podłokietniku w radiowozie . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka M. D. (2) w dniu 19 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 160) .

W dniu 30 kwietnia 2012 r. oskarżony S. S. – funkcjonariusz policji z (...) w L. pełnił służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) . W miejscowości Z. , woj. (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki S. (...) o nr rej. (...) kierowany przez L. G. . Powodem kontroli był fakt iż L. G. wjechał na oznakowane przejście dla pieszych , gdy na sygnalizatorze wyświetlane było dla jego kierunku jazdy światło czerwone . Po zatrzymaniu L. G. podszedł do radiowozu przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Oskarżony S. S. poinformował L. G. o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Przy sprawdzaniu dokumentów okazało się iż samochód kierowany przez L. G. nie ma białego w dowodzie rejestracyjnym aktualnego przeglądu technicznego . L. G. podczas rozmowy z oskarżonym S. S. poprosił by tą sprawę można było załatwić inaczej , na co oskarżony S. S. się zgodził . Następnie L. G. włożył do dowodu rejestracyjnego banknot 100 zł i podał ten dokument oskarżonemu S. S. . Oskarżony S. S. udał się z tymi dokumentami do radiowozu . Po chwili wrócił i oddał ten dowód rejestracyjny bez tych pieniędzy w środku i poinformował L. G. o konieczności wymiany dowodu rejestracyjnego . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka L. G. w dniu 30 kwietnia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 651) .

W dniu 04 lutego 2012 r. oskarżony S. S. – funkcjonariusz policji z (...) w L. pełnił służbę radiowozem oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) . W okolicach miejscowości S. , woj. (...) trasa (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem obowiązującej na tym odcinku drogi prędkości samochód marki F. (...) nr rej. (...) kierowany przez A. J. (1) . Po zatrzymaniu A. J. (1) podszedł do radiowozu przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Następnie obaj wsiedli do radiowozu , gdzie oskarżony S. S. poinformował A. J. (1) o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Podczas rozmowy z M. J. oskarżony S. S. zasugerował iż tą sprawę można załatwić inaczej. Wtedy A. J. (1) wyjął i otworzył portfel w którym znajdowały się banknot 50 zł i 100 zł lub dwa banknoty 100 zł które pokazał oskarżonemu S. S. . Następnie oskarżony S. S. wyjął i otworzył notes , do którego A. J. (1) włożył te dwa banknoty . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka A. J. (1) w dniu 04 lutego 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 732-733) .

W dniu 31 maja 2012 r. oskarżony S. S. – funkcjonariusz policji z (...) w L. pełnił służbę motocyklem służbowym . W miejscowością Z. , woj. (...) oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem obowiązującej na tym odcinku drogi prędkości samochód R. (...) nr rej. (...) kierowany przez K. B. . W samochodzie tym oklejonym reklamami firmy (...) znajdowali się jeszcze C. B. i D. M. , którzy wspólnie z K. B. wracali ze szkolenia . Po zatrzymaniu K. B. podszedł do motocykla przy którym znajdował się oskarżony S. S. . Podczas kontroli drogowej kontrolujący oskarżony S. S. zaproponował odstąpienie od wypisanie mandatu karnego w zamian za korzyści majątkowa . Jednak świadek K. B. poinformował go nie posiadał przy sobie gotówki wobec faktu iż razem z kolegami wracał ze szkolenia, posiada jedynie kartę . Oskarżony S. S. stwierdził iż nie ma przy motocyklu „terminala” . K. B. przypomniał sobie jednak iż w samochodzie ma butelkę whisky o poj. 0,5 litra i powiedział o tym oskarżonemu S. S. . Oskarżony S. S. powiedział by tą butelkę whisky włożył do kufra motocykla służbowego. Gdy K. B. wrócił do samochodu po butelkę whisky okazał się iż C. B. i D. M. zaczęli pić już ten alkohol w samochodzie . K. B. poinformował o tym fakcie oskarżonego S. S. . Wówczas oskarżony S. S. kazał mu jechać . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka K. B. w dniu 31 maja 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 663) .

S. S. ma ukończone 48 lata, jest żonaty , posiada na utrzymaniu żonę i 2 dzieci , jest bezrobotny , nie był karany (k. 1467) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo.

P. Ś. ma ukończone 41 lat, jest żonaty , posiada na utrzymaniu żonę i 2 dzieci , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 1760 zł nie był karany (k. 1468) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonych : wyjaśnień oskarżonego P. Ś. (k. 360-361 , k. 378-381 , k. 1038-1039 i k. 1242-1243) oraz częściowo wyjaśnień oskarżonych S. S. (k. 356-358 , k. 362-363 , k. 621-623 , k. 1047-1048 k. 1239-1242), zeznań świadków : R. R. (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303) , L. G. (k. 630-631 i k. 1326-1327) , M. D. (2) (k. 435-437) , A. J. (1) (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336) , A. J. (2) (k. 1029 i 1389) , K. B. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367) , D. M. (k. 607-608 i k. 1383-1384) , C. B. (k. 617-618 i k.1384) , A. C. (k. 364v-365 tom II i k. 1348) , W. G. (k. 1400-1401) , M. K. (k. 1401-1402) , R. T. (k. 1402-1403) i I. W. (k. 1472 -1474) , częściowo zeznań świadków : M. R. (k. 16-18 tom I , k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296) , W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288) , W. O. (k. 320-321 (k. 271-272) tom II oraz k. 1296-1297) i P. K. (k. 275-276 tom II oraz k. 1303-1304) oraz dokumentów : tom I - kserokopii notatnika służbowego P. Ś. (k. 20-22) , kserokopii notatnika służbowego S. S. (k. 23-25, k. 47-48, k. 86-121, k. 122-199) , tablicy poglądowej (k. 33-34) , danych z (...) (k. 54-57) , danych z (...) S.A. (k. 58-59) , danych systemu RUDA (k. 63-65) , tom II : kserokopii notatnika służbowego S. S. (k. 200-269) , notatki urzędowej (k. 273 , k. 277) , protokołów przeszukań (k. 296-298, k. 299-301, k. .305-306, k. 309-310, k. 317-319, k. 323-324, k. 325-326, k. 341-342) , protokołów oględzin (k. 334-335 , k. 350-351) , protokołów zatrzymania rzeczy (k. 363-368, k. 369-372) , tom III : kart karnych (k. 420 i k. 421) , protokołu

ogłędzin (k. 433- 434) , notatki urzędowej (k. 438) , protokołu ogłędzin z załącznikami (k. 458-501) , pisma z biura wywiadu kryminalnego KGP z załącznikami (k. 537-545) , ekspertyzy kryminalistycznej (k. 592-598) , tom IV: tablicy poglądowej (k. 603-604) , protokołu ogłędzin z załącznikami (k. 632-682, k. 683-696 i k. 705-774) , notatki urzędowej (k. 698-704, k. 780-783 i k. 784-786) , protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 788-799) , tom V : protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 800-813) , protokołu ogłędzin z załącznikami (k. 814-911, k. 912-999) , tom VI : protokołu ogłędzin z załącznikami (k. 1000-1003) , notatki urzędowej (k. 1009-1011) , uzupełniającej opinii kryminalistycznej (k. 1020-1022) , informacji z KPP L. (k. 1033-1034) , protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 1054- 1077) , notatki urzędowej (k. 1078) , informacji z (...) sp. z o. o. (k. 1083-1084) , pisma z (...) (k. 1085-1086) , materiału dowodowego do ekspertyzy kryminalistycznej (k. 1088) , tom VIII : karty karnej (k. 1413-1415, k. 1467-1468) , protokołów przesłuchań świadków (k. 1434-1440) .

P. Ś. i S. S. stanęli pod zarzutami , iż :

I. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością N. a W., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. R. kierującego pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 100 zł od M. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

II. w dniu 3.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością J. a S., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej W. O. kierującego pojazdem marki L. o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od W. O., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

a ponadto, oskarżony S. S. stanął pod zarzutami iż :

III. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej R. R. kierującego pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od R. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

IV. w dniu 23.12.2011 r. w miejscowości J., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej P. K. kierującego pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 zł od P. K., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

V. w dniu 19.01.2012 r. w miejscowości C., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. D. (1) kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od M. D. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VI. w dniu 30.04.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej L. G. kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od L. G., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VII. w dniu 04.02.2012 r. na trasie nr (...) w powiecie (...), woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej A. J. (1) kierującego pojazdem marki F. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 150 lub 200 zł od A. J. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VIII. w dniu 31.05.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną funkcjonariusza (...) L. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej K. B. kierującego pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, usiłował przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k.

Oskarżony S. S. w postępowaniu przygotowawczym podczas przesłuchania w dniu 22 sierpnia 2012 r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. I , II , III i IV zarzutów aktu oskarżenia i wyjaśnił iż od momentu jak jego żona I. S. zaczęła chorować na nowotwór zaczął mieć problemy finansowe, jednak nie brał łapówek do czasu gdy jeden z kierowców którego legitymował w dniu 25 stycznia 2012 r. zaproponował mu korzyść majątkową . Następnie oskarżony S. S. oświadczył iż przynajmniej do tego iż w dniu 25 stycznia 2012 r. przyjął korzyść majątkową o kierowcy czarnej m. , podczas tej kontroli był sam i nigdzie nie jeździł po odbiór tej łapówki . Oskarżony S. S. wskazał iż podczas rozmowy z tym kierowcą nie był obecny P. Ś. i nie wiedział że wziął on łapówkę od tego kierowcy . Oskarżony S. S. zaprzeczyłby dzielił się pieniędzmi otrzymanymi z łapówek z oskarżonym P. Ś. (k. 356-358) .

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 22 sierpnia 2012 r. oskarżony S. S. opisał w jakim okresie pełnił służbę wspólnie z oskarżonym P. Ś. . Oskarżony S. S. stwierdził iż w okresie służby w (...) w L. wziął łącznie ok. 2500 zł łapówek. W większości propozycja udzielenia korzyści majątkowej wychodziła ze strony

osoby kontrolowanej . Dane tych osób wpisywał do notatnika służbowego z adnotacją iż przeprowadzona została tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag” . On brał łapówki w banknotach 50 zł lub 100 zł. Pieniądze te były wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do podłokietnika w radiowozie , gdyż był w nim zamontowany wideo - rejestrator rejestrujący to co się dzieje wewnątrz radiowozu , jednak nie zawsze był on sprawny. Podczas kontroli drogowych wziął 25-30 razy korzyść majątkową od kontrolowanych kierowców . Oskarżony S. S. zaprzeczył że dzielił się z pieniędzmi z łapówek z oskarżonym P. Ś. . Z wyjaśnień oskarżonego S. S. wynika iż 3-4 razy wziął łapówkę wspólnie z oskarżonym P. Ś. , jednak to zawsze on „zagadywał ludzi o kasę” . Nie pamięta jednak sytuacji by pieniądze zostały mu podane przez okno pojazdu po podjechaniu w inne miejsce niż miejsce kontroli (k. 362-363) .

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 03 grudnia 2012 r. oskarżony S. S. odmówił odpowiedzi na pytania związane z przedstawionymi mu zarzutami (k. 621-623) .

Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 04 kwietnia 2013 r. oskarżony S. S. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 1047-1048) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony S. S. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i wyjaśnił z jakich powodów w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia w których obciążył siebie i oskarżonego P. Ś. . Oskarżony S. S. stwierdził iż cały przebieg jego służby był nagrywany i nie jest możliwe by przyjął korzyści majątkowe i nigdy nie przyjął korzyści majątkowych jak to jest opisane w akcie oskarżenia (k. 1239-1242) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. S. w części jakiej przyznał iż podczas pracy w (...) w L. przyjmował korzyści majątkowe od kontrolowanych kierowców i w takich sytuacjach wpisywał ich dane do notatnika służbowego z adnotacją została tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag” . Pieniądze te były wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do podłokietnika w radiowozie , gdyż był w nim zamontowany wideo - rejestrator rejestrujący to co się dzieje wewnątrz radiowozu , jednak nie zawsze był on sprawny (k. 362-363) . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego S. S. w której stwierdził iż nie było sytuacji by pieniądze zostały mu podane przez okno pojazdu po podjechaniu w inne miejsce niż miejsce kontroli (k. 362-363) . Sąd dał również wiarę w tej części wyjaśnienia oskarżonego S. S. iż nie dzielił się pieniędzmi z łapówek z oskarżonym P. Ś. i zaprzeczył by otrzymał korzyść majątkową podczas kontroli drogowych opisanych w pkt. I , II i IV zarzutów aktu oskarżenia W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. S. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. R. (k. 16-18 tom I , k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296) , W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288) , W. O. (k. 320-321 (k. 271-272) tom II oraz k. 1296-1297) , P. K. (k. 275-276 tom II oraz k. 1303-1304) i wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego S. S. zwłaszcza w zakresie jakim nie przyznał się do popełnienia czynów opisanych w pkt. III, V, VI , VII i VIII zarzutów aktu oskarżenia . Wyjaśnienia oskarżonego S. S. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego S. S. w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełnione czyny opisany w pkt. III, V, VI , VII i VIII zarzutów aktu oskarżenia , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. S. przyznał iż podczas służby w (...) w L. przyjmował korzyści majątkowe od kierowców podczas przeprowadzanych przez siebie kontroli drogowych nie podając jednak szczegółów tych zdarzeń poza faktem jak wyglądało samo wręczenie korzyści majątkowe i jakie to były kwoty (k. 362-363) . Należy wskazać iż z zeznań świadków : R. R. (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303) , L. G. (k. 630-631 i k. 1326-1327) , M. D. (2) (k. 435-437) , A. J. (1) (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336) i A. J. (2) (k. 1029 i 1389) , wynika iż w sytuacjach opisanych w pkt. III, V, VI , VII zarzutów aktu oskarżenia doszło do wręczenia oskarżonemu S. S. korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od ukarania mandatem karnym za popełnione wykroczenie. Dodatkowo z zeznań świadków : K. B. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367) , D. M. (k. 607-608 i k. 1383-1384) i C. B. (k. 617-618 i k.1384) wynika iż w sytuacjach opisanych w pkt. VIII zarzutów aktu oskarżenia miała miejsce zdarzenie podczas którego oskarżony S. S. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie

przepisów prawa. Ponadto z treści notatników służbowych oskarżonego S. S. wynika wprost iż to on przeprowadzał kontrole drogowe opisane pkt. III, V, VI, VII i VIII zarzutów aktu oskarżenia.

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Oskarżony P. Ś. w postępowaniu przygotowawczym podczas przesłuchania w dniu 22 sierpnia 2012 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i zaprzeczył by przyjmował korzyści majątkowe. Oskarżony P. Ś. potwierdził że w radiowozie oznakowanym marki A. (...) pełnił służbę wspólnie z oskarżonym S. S. (k. 360-361).

Podczas przesłuchania w dniu 22 sierpnia 2012 r. w postępowaniu przygotowawczym na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony P. Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony P. Ś. stwierdził iż nigdy nie przyjmował korzyści majątkowych i nie wie dlaczego oskarżony S. S. i świadkowie go o to pomawiają. Nie zna osób wskazanych we wniosku i nie z jakim powodów mieli by go obciążać. Natomiast oskarżony S. S. nie mówi prawdy pomawiając go. Następnie oskarżony P. Ś. po konsultacji z obrońcą, który stawiał się na posiedzenie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 378-381).

Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 04 kwietnia 2013 r. oskarżony P. Ś. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 1038-1039).

Na rozprawie przed Sądem oskarżony P. Ś. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i wyjaśnił z jakich powodów na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania w dniu 22 sierpnia 2012 r. po konsultacji z obrońcą zmienił swoją linię obrony i przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony P. Ś. ponownie zaprzeczył by kiedykolwiek podczas pełnienia służby przyjął korzyść majątkową (k. 1242-1243).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. Ś. jako jasnym, dokładnym i logicznym oraz korespondującym z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie, zwłaszcza zeznaniami świadków: M. R. (k. 16-18 tom I, k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296), W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288) i W. O. (k. 320-321 (k. 271-272) tom II oraz k. 1296-1297) oraz wyjaśnieniami oskarżonego S. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę w zeznaniach oraz dokumentacji w postaci: kserokopii notatników służbowych (k. 176 i k. 128-129). Z wyjaśnień oskarżonego P. Ś. wynika wprost iż nigdy nie przyjął żadnej korzyści majątkowej podczas przeprowadzanych przez siebie kontroli drogowych. Należy wskazać iż zeznań świadków: M. R. (k. 16-18 tom I, k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296), W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288) i W. O. (k. 320-321 (k. 271-272) tom II oraz k. 1296-1297) złożonych na rozprawie przed Sądem wynika iż M. R. i W. O. nie wręczyli policjantom korzyści majątkowych w sytuacjach opisanych w pkt. I i II zarzutów aktu oskarżenia. Ponadto z zeznań świadków M. R. (k. 16-18 tom I, k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296) i W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288) złożonych w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem wynika iż kontrolę drogową podczas zdarzenia opisanego w pkt. I zarzutów przeprowadzał tylko oskarżonym S. S. i podczas tej kontroli nie mieli styczności z oskarżonym P. Ś. który w tym czasie przeprowadzał inną kontrolę drogową. Dodatkowo z treści notatnika oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał w dniu 03 lutego 2012 r. kontrolę drogową samochodu W. O. (k. 128-129).

Wyżej wskazane fakty potwierdzają prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. Ś. w zakresie jakim wynika z nich iż nie popełnił on czynów zarzucanych mu w pkt. I i II zarzutów aktu oskarżenia.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków: R. R., L. G., M. D. (2), A. J. (1), A. J. (2), K. B., D. M., C. B., A. C., W. G., M. K., R. T. i I. W. jako jasnym, dokładnym, spójnym, logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka R. R. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa kierowanego przez niego samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) dniu 25 stycznia 2012 r. do której doszło na trasie pomiędzy miejscowością L. a N.. Świadek R. R. przyznał iż powodem zatrzymania było przekroczenie przez niego dopuszczalnej prędkości. Kontrolujący go funkcjonariusz policji w zamian za odstąpienie od ukaraniem mandatem karnym za to wykroczenie przyjął korzyść majątkową w

wysokości 50 lub 100 zł . Świadek R. R. te pieniądze włożył do podłokietnika w radiowozie który otworzył kontrolujący go policjant. Podczas tego zdarzenia drugi policjant prowadził kontrolę innego pojazdu i nie był obecny w radiowozie (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303) .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka R. R. w dniu 25 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 173) .

Z zeznań świadka L. G. wynika jaki przebieg miała w dniu 30 kwietnia 2012 r. w miejscowości Z., woj. (...) kontrola drogową kierowanego przez niego pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...). Z zeznań tego świadka wynika iż został zatrzymany za wykroczenie polegające przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle . Kontrolujący go policjant w zamian za odstąpienie od ukarania go mandatem karnym za to wykroczenie przyjął korzyści majątkową w kwocie 100 zł (k. 630-631 i k. 1326-1327) .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka L. G. w dniu 30 kwietnia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 651) .

Z zeznań świadka M. D. (2) wynika jaki przebieg miała kontrola drogową w dniu 19 stycznia 2012 r. w miejscowości C., woj. (...) kierowanego przez niego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...). Świadek M. D. (2) wskazał iż powodem tej kontroli było przekroczenie przez niego dozwolonej prędkości . Kontrolujący go funkcjonariusz policji w zamian za odstąpienie od ukaraniem mandatem karnym za to wykroczenie przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł . Świadek M. D. (2) te pieniądze położył na podłokietniku w radiowozie , a kontrolujący go policjant widział że kładzie on tam pieniądze . Podczas tej kontroli drogowej drugi z policjantów był poza radiowozem i nie wdział tego zdarzenia (k. 435-437) .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka M. D. (2) w dniu 19 stycznia 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 160) .

Z zeznań świadka A. J. (1) wynika jaki przebieg miała kontrola drogową w dniu 04 lutego 2012 r. na trasie nr (...) w powiecie (...), kierowanego przez niego samochodu marki F. (...) . Świadek A. J. (1) wskazał iż powodem zatrzymania do tej kontroli drogowej było przekroczenie przez niego dozwolonej prędkości . Kontrolujący go funkcjonariusz policji w zamian za odstąpienie od ukaraniem mandatem karnym za to wykroczenie przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 lub 200 zł . Świadek A. J. (1) wskazał iż te pieniądze włożył w radiowozie do notesu który podsunął mu kontrolujący go policjant . Z dalszych zeznań świadka A. J. (1) wynika iż o zdarzeniu tym i o wręczeniu korzyści majątkowej poinformował swoją żonę A. J. (2) z którą wtedy jechał (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336) .

Natomiast z zeznań świadka A. J. (2) wynika iż doszło do tej kontroli drogowej . W czasie tej kontroli była w samochodzie i nie wie o czym mąż rozmawiał z radiowozie z kontrolującym go policjantem. Po zakończeniu tej kontroli mocno zdenerwowany mąż poinformował ją iż wręczył kontrolującemu go policjantowi korzyść majątkową (k. 1029 i 1389) .

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka A. J. (1) w dniu 04 lutego 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 732-733) .

Z zeznań świadka K. B. wynika jaki przebieg miała kontrola kierowanego przez niego w dniu 31 maja 2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), samochodu marki R. (...) nr rej. (...), oznaczonego reklamami C. , którym wraz kolegami D. M. i C. B. wracał ze szkolenia . Świadek K. B. wskazał iż został zatrzymany za przekroczenie prędkości o ok. 20 km/h . Podczas kontroli drogowej kontrolujący go policjant zaproponował odstąpienie od wypisanie mandatu karnego w zamian za korzyści majątkowa . Jednak świadek K. B. nie posiadał przy sobie gotówki wobec faktu iż razem z

kolegami wracał ze szkolenia . Przypomniał sobie jednak iż w samochodzie ma butelkę whisky o poj. 0,5 lita . Z dalszych zeznań świadka K. B. wynika iż kontrolujący go policjant powiedział by tą butelkę whisky włożył do kufra motocykla służbowego którym poruszał się policjant . Jednak okazało się iż jego koledzy zaczęli pić już ten alkohol w samochodzie . Wówczas kontrolujący go policjant uśmiechnął się i kazał mu jechać . Świadek K. B. rozpoznał iż kontrolującym go policjantem był oskarżony S. S. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367) .

Wersje świadka K. B. odnośnie przebiegu tej kontroli drogowej potwierdzili świadkowie D. M. (k. 607-608 i k. 1383-1384) oraz C. B. (k. 617-618 i k.1384) – pasażerowie samochodu marki R. (...) nr rej. (...) , którzy nie byli jednak świadkami rozmowy K. B. z policjantem który przeprowadzał kontrolę drogową. Świadczy ci potwierdzili iż w samochodzie mieli butelkę whisky , którą podczas spożywali.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka K. B. w dniu 31 maja 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 663) .

Natomiast z zeznań świadka A. C. naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L. wynika w jakie urządzenia rejestrujące wyposażony był radiowóz oznakowany marki A. (...) nr rej. (...) którym oskarżeni S. S. i P. Ś. pełnili służbę . Świadek A. C. wskazał również jak wyglądała procedura zgrywania nagrań zarejestrowanych podczas służby tym radiowozem i kto przeglądał te nagrania (k. 364v-365 tom II i k. 1348) .

Z zeznań świadków W. G. (k. 1400-1401) , M. K. (k. 1401-1402) i R. T. (k. 1402-1403) wynika jaki przebieg miało ich przesłuchanie przez funkcjonariuszy policji z Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji w W. w związku z faktem iż byli zatrzymani do kontroli drogowej przez oskarżonych i ich nazwiska i data kontroli została odnotowana w notatnikach służbowych prowadzonych przez oskarżonych . Świadczy ci kategorycznie zaprzeczyli by podczas tych kontroli drogowych wręczali kontrolującym ich policjantom korzyści majątkowe w zamian za odstąpienie od ukarania mandatem karnym za popełnione przez nich wykroczenie drogowe . Przebieg przesłuchań tych świadków przez funkcjonariuszy policji z Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji w W. i treść ich zeznań wynika z protokołów przesłuchań tych świadków (k. 1434-1440) .

Natomiast z zeznań świadka I. W. (k. 1472 -1474) funkcjonariusza policji z Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji w W. wynika jak wygląda procedura przesłuchania przez nią świadków w niniejszej sprawie oraz ile osób oprócz osoby przesłuchiwanej uczestniczy w tej czynności . Świadek I. W. nie była w stanie przypomnieć sobie szczegółów przesłuchania konkretnych świadków oraz uchylła się od odpowiedzi na pytanie w jaki sposób doszło do przesłuchania świadka M. R. .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Świadek M. R. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym wskazał iż w dniu 25 stycznia 2012 r. jadąc samochodem marki M. (...) nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej na trasie między N. a W. z powodu przekroczenia dopuszczalnej prędkości. Świadek M. R. opisał przebieg tej kontroli drogowej wskazując iż został poinformowany przez kontrolującego go policjanta iż za to wykroczenie drogowe będzie mandat w wysokości 500 zł i 10 pkt. karnych. Następnie policjant po sprawdzeniu jego dokumentów zapytał na ile jest przygotowany . Wtedy skontaktował się telefonicznie ze swoim wujkiem W. S. (1) który jechał z nim samochodzie i zapytał czy może mu pożyczyć 100 zł. Następnie udał się do swojego samochodu po te pieniądze i wrócił do radiowozu. Nie doszło jednak do przekazania łapówki bo kontrolujący go policjant polecił mu pojechać na znajdujący się w pobliżu przystanek autobusowy. Podczas tego zdarzenia drugi policjant nie uczestniczył w tej rozmowie bo kontrolował inny samochód . Po zakończeniu tej kontroli drogowej udał się na ten przystanek autobusowy i się na nim zatrzymał . Następnie po przyjeździe na ten przystanek radiowozu podał przez otwarte okno banknot 100 zł temu policjantowi który prowadził

kontrolę (k. 16-18 tom I). Świadek M. R. rozpoznał oskarżonego S. S. jako osobę która przeprowadzała z nim kontrolę drogową (k. 73-74 tom I) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek M. R. podniósł iż nie doszło do przekazania przez niego na przystanku autobusowym korzyści majątkowe w kwocie 100 zł policjantowi który wcześniej przeprowadzał kontrolę drogową jego samochodu . Policjant machnął ręką i kazał mu jechać i nie wziął od niego tych pieniędzy . Następnie świadek M. R. opisał w jakich okolicznościach został wezwany na przesłuchanie w niniejszej sprawie i dlaczego stwierdził podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym iż wręczył policjantowi korzyść majątkową (k. 1294- 1296) .

Z zeznań świadka W. S. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika jaki był przebieg w dniu 25 stycznia 2012 r. kontroli drogowej samochodu kierowanego przez M. R. w którym jechał jako pasażer. Świadek W. S. (2) wskazał iż M. R. po rozmowie z policjantem pożyczył od niego 100 zł. Następnie pojechali dalej i zatrzymali się na przystanku autobusowym . Po przyjeździe na ten przystanek radiowozu M. R. podał przez otwarte okno swojego samochodu banknot 100 zł policjantowi siedzącemu w radiowozie (k. 36-37 tom I) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek W. S. (1) podniósł iż nie widział by M. R. na tym przystanku autobusowym podał przez otwarte okno swojego samochodu banknot 100 zł policjantowi siedzącemu w radiowozie . Świadek W. S. (1) wskazał iż M. R. podczas tego zdarzenia nic mu nie mówił by wręczył łapówkę policjantowi oraz że nie wie dlaczego w postępowaniu przygotowawczym wskazał iż widział jak M. R. wręcza korzyść majątkową policjantowi (k. 1286- 1288) .

Oceniając zeznania świadków M. R. i W. S. (1) należy stwierdzić iż na wiarę zasługują wyłącznie ich zeznania złożone na rozprawie przed Sądem z których wynika że w dniu 25 stycznia 2012 r. M. R. nie wręczył korzyści majątkowej funkcjonariuszowi policji przeprowadzającemu kontrole drogową jego pojazdu . W tym zakresie zeznania świadków M. R. i W. S. (1) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują ze sobą i z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza wyjaśnieniami oskarżonego S. S. i P. Ś. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy zauważyć iż świadkowie M. R. i W. S. (1) w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie przed Sądem kategorycznie zaprzeczyli by podczas kontroli drogowej w dniu 25 stycznia 2012 r. M. R. wręczył korzyść majątkową w kwocie 100 zł policjantowi przeprowadzającemu tą kontrolę drogową . W tym zakresie zeznania tych świadków złożone na rozprawie przed Sądem ściśle ze sobą korespondują . Świadkowie ci w sposób jasny i logiczny wyjaśnili dlaczego w postępowaniu przygotowawczym zeznali iż podczas tej kontroli drogowej M. R. wręczył korzyść majątkową .

Świadek W. O. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym opisał przebieg kontroli drogowej w dniu 03 stycznia 2012 r. a trasie S.-J. i zaprzeczył by podczas tej kontroli wręczył kontrolującemu go policjantom korzyść majątkową . Następnie pouczony podczas przesłuchania przez osobę przesłuchującą o treści art. 229 § 6 k.k. stwierdził iż wręczył jednak kontrolującemu policjantom Morzyc majątkową w kwocie 50 lub 100 zł . Świadek stwierdził iż policjanci nie żądali od niego tych pieniędzy , a on jej zostawił im „jako nagrodę na Nowy Rok”(k. 320-321 (k. 271-272) tom II) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek W. O. podniósł iż nie doszło do przekazania przez niego podczas tej kontroli żadnej korzyści majątkowe policjantom. W. O. wyjaśnił iż podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do wręczenia tej korzyści majątkowej dopiero po tym jak prowadzący przesłuchanie powiedział mu „że ci Panowie brali pieniądze , więc nawet jak powiem że nie zostawiłem im pieniędzy to nic nie zmieni” a on chciał jak najszybciej zakończyć to przesłuchanie bo nie było ono miłe (k. 1296-1297) .

Oceniając zeznania świadka W. O. należy stwierdzić iż na wiarę zasługują wyłącznie jego zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem z których wynika że w dniu 03 stycznia 2012 r. nie wręczył korzyści majątkowej funkcjonariuszom policji przeprowadzającym kontrole drogową jego pojazdu . W tym zakresie zeznania świadka W. O. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza wyjaśnieniami oskarżonego S. S. i P. Ś. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy

zauważyć iż świadek W. O. w sposób jasny i logiczny wyjaśnił dlaczego w postępowaniu przygotowawczym w końcu zeznał iż podczas tej kontroli drogowej wręczył korzyść majątkową .

Świadek P. K. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym opisał przebieg kontroli drogowej w dniu 23 grudnia 2011 r. w miejscowości J., . Świadek P. K. przyznał iż został zatrzymany za przekroczenie prędkości i wręczył funkcjonariuszowi policji który go kontrolował korzyść majątkową w kwocie 50 zł w zamian za nie karanie go mandatem karnym (k. 275-276 tom II) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek P. K. podniósł iż nie pamięta by podczas tej kontroli drogowej wręczył kontrolującemu go policjantowi korzyść majątkową . Świadek P. K. stwierdził iż nigdy nie wręczał nikomu żadnej łapówki i opisał przebieg swojego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym wózkując iż 3 lata temu miał uraz głowy i to przesłuchanie było po tym wypadku . Podczas tego przesłuchania był obecny jego 4 letni syn którego nie miał z kim zostawić dlatego chciał by przesłuchanie to zakończyło się jak najszybciej (k. 1303-1304) .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K. złożonym na rozprawie przed Sądem z których wynika że nigdy nie wręczał żadnej korzyści majątkowej oraz że nie pamięta by podczas kontroli drogowej w dniu 23 grudnia 2011 r. wręczał kontrolującemu go policjantowi łapówkę . W tym zakresie zeznania świadka P. K. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza wyjaśnieniami oskarżonego S. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy zauważyć iż świadek P. K. w sposób jasny i logiczny wyjaśnił z jakich powodów w postępowaniu przygotowawczym zeznał iż podczas tej kontroli drogowej wręczył korzyść majątkową .

Jeżeli chodzi o zeznania świadków D. J. (k.307v-308) i D. S. (k. 327v) , którym Sąd dał wiarę w całości to nie pozostają one w związku z zarzutami postanowionymi w niniejszej sprawie oskarżonym P. Ś. i S. S. .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , które zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 228 § 3 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, w związku z pełnieniem funkcji publicznej, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Przedmiotem ochrony tego przepisu jak powszechnie przyjmuje się w doktrynie, jest nie tylko prawidłowość funkcjonowania instytucji ale i bezinteresowność osób pełniących funkcję publiczną oraz zaufanie społeczne do rzetelności działań instytucji państwowych, samorządu (nie tylko) terytorialnego, instytucji publicznych w państwach obcych oraz organizacji międzynarodowych. Podmiotem tego przestępstwa może być wyłącznie osoba, która pełni funkcję publiczną. Osobą pełniącą funkcję publiczną , zgodnie z art. 115 § 19 k.k. jest funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową. W doktrynie podkreśla się, iż przy takim ujęciu „osoby pełniące funkcję publiczną” nie istnieje żadne powiązanie, żadna zależność od charakteru czynności wykonywanych przez tę osobę, a w szczególności nie występuje wymóg, aby miały one charakter władczy czy decyzyjny. Dla przyjęcia, iż mamy do czynienia z osobą pełniącą funkcję publiczną, nie jest także konieczne występowanie elementu wykonywania „władztwa publicznego jako konstytutywnego dla pełnienia funkcji publicznej” (za Komentarz do art.228 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan,

Z. Cwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

Przyjęcie korzyści może nastąpić bezpośrednio od udzielającego jej (np. kwota łapówki wręczona do rąk), albo może być związane z bardziej skomplikowanymi operacjami finansowymi, które tę korzyść mają zapewnić. Do bytu przestępstwa wystarczy wszakże przyjęcie obietnicy udzielenia korzyści, przez co należy rozumieć akceptację ze strony pełniącego funkcję, wyrażoną w dowolnej formie. Należy dodać, że jeżeli sprawca najpierw przyjął obietnicę korzyści, a potem obiecaną korzyść, przestępstwo jest dokonane z momentem przyjęcia korzyści, a wcześniejszą akceptację korzyści trzeba uznać za współukarany czyn uprzedni (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1980 r., II KR 359/80, OSNPG 1981, nr 6, poz. 71). Korzyścią majątkową są wszelkiego rodzaju świadczenia, których wartość da się wyrazić w pieniądzu. Mogą to być świadczenia w gotówce, darowizna, cesja wierzytelności, udzielenie pożyczki na wyjątkowo korzystnych zasadach, ustąpienie praw majątkowych itp. Zgodnie z art. 115 § 4 k.k. , korzyść majątkowa lub osobista może być udzielona sprawcy łapownictwa lub na rzecz kogo innego (np. członka rodziny lub innej osoby przez niego wskazanej). Przez korzyść osobistą rozumie się świadczenia o charakterze niemajątkowym, które mają znaczenie dla uzyskującego ją, polepszają jego sytuację, a nawet oznaczają określoną przyjemność. Przykładami takich korzyści mogą być: pomoc w uzyskaniu zatrudnienia albo awansu służbowego, przyznanie odznaczenia, organizowanie atrakcyjnych wyjazdów na preferencyjnych warunkach, a nawet kontaktów seksualnych itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 lipca 1974 r., I KRN 9/74, OSNPG 1974, nr 11, poz. 130). Należy zauważyć iż przepisy art. 228 § 3 k.k. określa jeden kwalifikowanych typów sprzedajności, z którymi wiąże się zaostrzona odpowiedzialność pełniącego funkcję publiczną. Spenalizowane w art. 228 § 3 k.k. jest przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa . Naruszenie prawa może polegać zarówno na podjęciu działania, do którego nie było podstawy faktycznej i prawnej (np. wydanie pozwolenia budowlanego, do którego nie było podstaw), jak i na zaniechaniu wykonania czynności służbowej, do której sprawca był zobowiązany (np. zaniechanie ścigania przestępstwa wbrew obowiązкови).

Przestępstwa określone w art. 228 § 1-6 k.k. można popełnić jedynie umyślnie, przy czym żądanie udzielenia korzyści albo jej obietnicy oraz uzależnienie czynności służbowej od takiej korzyści wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy może być popełnione także w zamiarze ewentualnym. Zachodzi on, gdy przyjmujący korzyść albo jej obietnicę godzi się z tym, iż ma ona związek z pełnioną przez niego funkcją. (za Komentarz do art.228 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Natomiast przepis art. 13 § 1 k.k. stanowi natomiast iż odpowiada za usiłowanie , kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Usiłowanie jest formą stadialną przestępstwa bezpośrednio poprzedzającą dokonanie. Zgodnie z utrwaloną w prawie polskim formułą usiłowaniem jest czyn podjęty w zamiarze popełnienia przestępstwa zmierzający bezpośrednio do dokonania, które jednak nie następuje. Brak dokonania oznacza, że zachowanie się sprawcy nie zrealizowało wszystkich znamion czynu zabronionego, w szczególności nie spowodowało skutku, do którego sprawca zmierzał. Z przytoczonego określenia wynika, że usiłowanie jest wyłącznie umyślną formą popełnienia przestępstwa. Wprawdzie w potocznym rozumieniu usiłowanie osiągnięcia czegoś równoznaczne jest z działaniem celowym (tj. podjętym w zamiarze bezpośrednim), jednakże w prawie karnym występuje również konstrukcja zamiaru ewentualnego, polegającego na „godzeniu się” z możliwością popełnienia czynu zabronionego.(za Komentarz do art. 13 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Jeżeli chodzi o czyny zarzucone oskarżonym P. Ś. i S. S. w pkt. I i II zarzutów aktu oskarżenia oraz S. S. w pkt. IV zarzutów aktu oskarżenia nie można stwierdzić iż oskarżeni popełnili zarzucane im czyny z art. 228 § 3 k.k. . Należy wskazać iż zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków : M. R. (k. 1294- 1296) , W. S. (1) ((...)- (...)) , W. O. (częściowo z k. 320-321 (k. 271-272) tom II – złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz k. 1296-1297) , P. K. (k. 1303-1304) wynika wprost iż podczas kontroli drogowej przeprowadzanej przez oskarżonego S. S. nie doszło do wręczenia korzyści majątkowej kontrolującym im policjantom w zamian za odstąpienie ukarania mandatem karnym za popełnione wykroczenie drogowe . Świadczenie ci w swoich zeznaniach na rozprawie przed

Sądem opisali z jakich powodów stwierdzili podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym iż doszło podczas kontroli drogowej do wręczenia korzyści majątkowej. Należy wskazać iż z zeznań świadka M. R. odnośnie przebiegu kontroli drogowej w dniu 25 stycznia 2012 r. opisanej w pkt. I zarzutów aktu oskarżenia złożonych zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przed Sądem wynika iż jego samochód kontrolował wyłącznie oskarżony S. S. i tylko z nim prowadził rozmowę . Natomiast oskarżony P. Ś. w tym czasie przeprowadzał kontrolę drogową samochodu marki L. (...) i nie mógł słyszeć rozmowy M. R. z oskarżonym S. S. (k. 16-18 tom I , k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296). Dodatkowo należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. S. kategorycznie stwierdził iż nie było sytuacji by pieniądze zostały mu podane przez okno pojazdu po podjechaniu w inne miejsce niż miejsce kontroli (k. 362-363). Ponadto z wyjaśnień oskarżonego P. Ś. wynika kategorycznie iż nigdy nie przyjmował korzyści majątkowych i nie wie dlaczego oskarżony S. S. i świadkowie go o to pomawiają (k. 360-361 , k. 378-381 i k. 1242-1243). Należy wskazać iż oskarżony S. S. w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem wycofał się z twierdzeń zawartych w jego wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym (k. 362-363) iż oskarżony P. Ś. podczas kontroli drogowych przyjmował korzyści majątkowe w zamian za odstąpienie od ukarania mandatem karnym za popełnione wykroczenie i wyjaśnił motyw swojego działania (k. 1239-1242). Należy również zauważyć iż podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. S. zaprzeczył by oskarżony P. Ś. przyjmował korzyści majątkowe (k. 356-358) . Ponadto świadek W. O. kategorycznie zaprzeczył by podczas kontroli drogowej w dniu 03 stycznia 2012 r. wręczył policjantom korzyść majątkową (k. 320-321 (k. 271-272) tom II oraz k. 1296-1297). Dodatkowo należy zważyć iż kontrole drogowe opisane w pkt. I , II i IV zarzutów aktu oskarżenia przeprowadzał oskarżony S. S. co wynika z zapisów w jego notatniku służbowym (k. 176 , k. 128-129 i k. 108).

Tym samym w powyższej sprawie na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można stwierdzić iż oskarżeni P. Ś. i S. S. dopuścili się popełnienia zarzucanego im w pkt. I i II zarzutów aktu oskarżenia czynu z art. 228 § 3 k.k. oraz że oskarżony S. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego im w pkt. IV zarzutów aktu oskarżenia czynu z art. 228 § 3 k.k..

Dlatego Sąd rozstrzygnął wszelkie wątpliwości których nie usunięto w postępowaniu dowodowym na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść P. Ś. S. S. i uniewinnił ich od popełnienia zarzucanych im czynu z art. 228 § 3 k.k. opisanego w pkt. I i II zarzutów oraz uniewinnił oskarżonego S. S. od popełnienia zarzucanych im czynu z art. 228 § 3 k.k. opisanego w pkt. IV zarzutów.

W powyższej sprawie oskarżony S. S. swoim zachowaniem odnośnie czynów opisanych w pkt. III , V , VI i VII zarzutów aktu wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 228 § 3 k.k. , zaś odnośnie czynu z pkt. VIII zarzutów aktu oskarżenia czynu zabronionego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. Na wstępie należy zauważyć iż oskarżony S. S. był funkcjonariuszem publicznymi w rozumieniu art. z art. 115 § 19 k.k. – był funkcjonariuszem policji z (...) w L. i przyjął korzyść majątkową albo usiłował przyjąć korzyść majątkowa za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa.

Oskarżony S. S. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Działanie oskarżonego S. S. polegało na tym iż pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej R. R. kierującego pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się R. R. , polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od R. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka R. R. (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę oraz z zapisu w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 173).

Oskarżony S. S. w dniu 19.01.2012 r. w miejscowości C., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Działanie oskarżonego S. S. polegało na tym iż pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do

kontroli drogowej M. D. (1) kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od M. D. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka M. D. (2) (k. 435-437) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę oraz z zapisu w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 160).

Oskarżony S. S. w dniu 30.04.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Działanie oskarżonego S. S. polegało na tym iż pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej L. G. kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się L. G. , polegającym na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od L. G., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka L. G. (k. 630-631 i k. 1326-1327) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę oraz z zapisu w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 651).

Oskarżony S. S. w dniu 04.02.2012 r. na trasie nr (...) w powiecie (...), woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Działanie oskarżonego S. S. polegało na tym iż pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej A. J. (1) kierującego pojazdem marki F. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się A. J. (1) , polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 150 lub 200 zł od A. J. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków A. J. (1) (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336) i A. J. (2) (k. 1029 i 1389) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z zapisu w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 732-733).

Oskarżony S. S. w dniu 31.05.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną funkcjonariusza (...) L. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa. Działanie oskarżonego S. S. polegało na tym iż pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej K. B. kierującego pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się K. B. , polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, usiłował przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków K. B. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367), D. M. (k. 607-608 i k. 1383-1384) i C. B. (k. 617-618 i k.1384) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z zapisu w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 663).

Należy podnieść iż oskarżony S. S. działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim popełnienia czynu opisanego w art. 228 § 3 k.k. . Ponadto z wyjaśnień oskarżonego S. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika podczas pracy w (...) w L. przyjmował korzyści majątkowe od kontrolowanych kierowców i w takich sytuacjach wpisywał ich dane do notatnika służbowego z adnotacją została tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag”. Pieniądze te były wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do podłokietnika w radiowozie , gdyż był w nim zamontowany wideo - rejestrator rejestrujący to co się dzieje wewnątrz radiowozu , jednak nie zawsze był on sprawny(k. 362-363) . Należy wskazać iż opisany przez oskarżonego S. S. sposób przyjmowania przez niego korzyści majątkowych potwierdzają zeznania świadków : R. R. (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303), L. G. (k. 630-631 i k. 1326-1327) , M. D. (2) (k. 435-437) , A.

J. (1) (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336) i K. B. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367) oraz korespondujące z nimi wyżej wskazane zapisy w notatniku służbowym oskarżonego S. S. (k. 173 , k. 160 , k. 732- 733 , k. 663 i k. 651) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. S. co do popełnienia przez niego czynów z art. 228 § 3 k.k. opisanych w pkt. III , V , VI i VII zarzutów aktu oskarżenia i czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. opisanego w pkt. VIII zarzutów aktu oskarżenia nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu S. S. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego S. S. czynów opisanych w pkt. III , V , VI , VII i VIII przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony S. S. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawidłowość funkcjonowania instytucji państwowych jak i bezinteresowność osób pełniących funkcję publiczną oraz zaufanie społeczne do rzetelności działań instytucji państwowych.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał fakt iż oskarżony S. S. nie był dotychczas karany (k. 1467) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. S. : za czyn opisany w pkt. III zarzutów aktu oskarżenia stanowiący przestępstwo z art. 228 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. V zarzutów aktu oskarżenia stanowiący przestępstwo z art. 228 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. VI zarzutów aktu oskarżenia stanowiący przestępstwo z art. 228 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. VII zarzutów aktu oskarżenia stanowiący przestępstwo z art. 228 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za czyn opisany w pkt. VIII zarzutów aktu oskarżenia stanowiący przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego S. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 6 , 7 , 8 , 9 i 10 wyroku i wymierza oskarżonemu S. S. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego S. S. kara łączna 2 lat pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu S. S. łączną karę pozbawienia wolności biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności łagodzące na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Sąd uznał iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego czynów . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd wobec skazania za czyny z pkt. 6-10 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego S. S. w łącznej kwocie 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. Sąd wobec skazania za czyny z pkt. 6-10 wyroku orzeka wobec oskarżonego S. S. zakaz wykonywania zawodów związanych z bezpieczeństwem publicznym na okres 5 (pięciu) lat . Sąd uznał bowiem , iż okres 5 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego . Tylko te środki karne spełnią wobec oskarżonego S. S. funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 414-416) pod poz. 1-4 i 17, 18, 20 i 24 przez pozostawienie ich w aktach sprawy

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego S. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochodu oskarżonego i jego sytuację rodzinną .

Na podstawie art. 632 k.p.k. Sąd zasądził od Skarb Państwa na rzecz oskarżonego P. Ś. kwotę 1896 zł (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt sześć złote) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu.

Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania odnośnie oskarżonego P. Ś. ponosi Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.